

अपा

“सर्वैरेभिः समस्तैश्च लिङ्गैर्ज्ञेयस्त्रिदोषजः” * ॥
असाध्यलक्षणं ॥

अपस्मारः स चासाध्यो यः क्षीणस्थानवश्च यः * ॥
अरिष्टलक्षणं ॥

“अपस्मरन्तं सुबद्धशः क्षीयं प्रचलितभ्रुवं ।
नेत्राभ्याश्च विकुम्बीणमपस्मारो विनाशयेत्” * ॥
तस्य वेगकालः ॥

“पक्षादा दादशाहादा मासादा कुपिता मलाः ।
अपस्माराय कुर्वन्ति वेगं किञ्चिदधान्तरं ॥
देवे वर्षत्वपि यथा भूमौ वीजानि कानिचित् ।
शरदि प्रतिरोहन्ति तथा व्याधिसमुच्चयाः” ॥

इति माधवकरः * ॥ तस्य चिकित्सा । यथा,—
“तैलेन लघुनः सेव्यः प्रयसा च शलावरी ।
ब्राह्मीरसश्च मधुना सर्वापस्मारभेषजं * ॥
चूर्णैः सिद्धार्थकादीनां भक्तितैरथवापि तैः ।
गोमूत्रपिष्टैः सर्वाङ्गलेपैः शान्म्यत्वपस्मृतिः” ॥

सिद्धार्थकादिः उन्मादोक्तः * ॥
“शिशुकङ्ककिण्विहीनित्वग्रसपाचितं ।
चतुर्गुणै गवां मूत्रे तैलमभ्यङ्गने हितं” ॥
कङ्कः श्रोनापाटा । किण्विही चिरिचिरा * ॥
“निर्गुणो भववन्दकानावनस्य प्रयोगतः ।
उपैति सहसा नाशमपस्मारो महागदः * ॥
सनोक्ता तार्क्ष्यविष्ठा वा शक्यत् पारावतस्य च ।
अज्ञानाद्वन्यपस्मारमुन्मादश्च विशेषतः” ॥
मनोक्ता मनःशिला । तार्क्ष्यो गरुडः । शक्यत्
विष्ठा * ॥

“यः खादेत् क्षीरभक्ताग्नी मात्तिकेण वचारजः ।
अपस्मारं महाघोरं चिरोत्थं स जयेद्भुव” ॥
वचा घुरवच् * ॥

“कुम्भाखडकफलोत्थेन रसेन परिपेषितं ।
अपस्मारविनाशाय यथाङ्गं च पिबेत् त्यहं” ॥
त्यहमिति एतस्य पानाद्विषसत्रयेणैवापस्मारोप-
शमो भवतीत्यभिप्रायः * ॥

“ब्राह्मीरसवचाकुष्ठशङ्खपुष्पीष्टतं घृतं ।
पुराणं स्यादपस्मारोन्मादग्रहहरं परं” ॥
एतस्य प्रक्रिया । पुराणं गोघृतं प्रस्थमितं वचा-
कुष्ठशङ्खपुष्पीणां समुदितानां कुडुवमितानां क-
क्वेन प्रस्थमितब्राह्मीरसपिष्टेन पचेत् । ब्राह्मी-
घृतं * ॥

“कुम्भाखडकरसे सर्पिरष्टादशगुणे पचेत् ।
यश्चाङ्ककृष्णं तद्वानमपस्मारविनाशनं” ॥
कुम्भाखडकघृतं * ॥

“द्वौ कीटमेधौ विधिवदानोय रविवासरे ।
कण्ठे भुजे वा संधार्थं जयेद्द्रुमपस्मृति” ॥
अयन्तु कीटो नदीतीरे सिकतामध्ये तिष्ठति * ॥
“शिशुकुष्ठजलाजानीलघुनयोश्चिकुम्भिः ।
वस्तमूत्रे घृतं तैलं नावनं स्यादपस्मृतौ” ॥
जलं बालकं । अजानी जीरकः । वस्तः कागः ।
नावनं नस्यं * ॥ इत्यपस्माराधिकारः । इति
भावप्रकाशः ॥

अपहारः, पुं, (अप + ह + भावे घञ् ।) अपहयः ।
हानिः । इत्यमरः ॥ अपहरणं । चौर्यं । संगोपनं ।

अपां

धनस्नानुपयोगित्ययः । इति दायभागः ॥ (वि
नाशः ।

“कार्यनासापहारेण भगिनी मे विरूपिता” ।
इति रामायणे । स्तेयं । यद्वाप्यपहारादिकं कर्म
द्वयस्वामिसमन्तं बलात्कृतं तस्याहसं स्यात् ।

इति कल्लुकभट्टः । निहवः । “कथं वा आत्मनः
अपहारं करोमि” । इति शाकुन्तले ।

अपहारकः, त्रि, (अप + ह + एवञ् ।) अपहारी ।
अपहरणकर्ता । यथा,—
“परापवादनिरतः परद्रव्यापहारकः” ।
इति पुराणं ॥

(“द्विविधान् तस्करान् विद्यात् परद्रव्यापहारकान्
प्रकाशांश्चापकाशांश्च चारचक्षुर्महीपतिः” ॥
“अन्नहन्तामथावित्थं मौक्त्यं वागपहारकः ।
वस्त्रापहारकः श्वेतं पशुतामन्त्रहारकः” ॥
इति मनुः । चौरः ।

“योऽन्यथा सन्तमात्मानमन्यथा सत्यु भावते ।
स पापहस्तमोलोके स्वेन आत्मापहारकः” ।
इति मनुः ।)

अपहासः, पुं, (अप + हस् + भावे घञ् ।) अका-
रणहास्यं । इति हेमचन्द्रः ॥

अपहवः, पुं, (अप + ह + भावे अच् ।) अपलापः ।
क्लेशः । इति मेदिनी ॥

(“ऋण्ये देये प्रतिज्ञाते पक्षकं शतमर्हति ।
अपहवे तद्विद्युत्तं तन्मनैरनुशासनम्” ॥
इति मनुः ।)

अपहृतिः, स्त्री, (अप + हृ + भावे क्तिन् ।) अप-
लापः । अपहवः । इति शब्दरत्नावली । उप-
मेयासत्यकारणपूर्वकोपमानसत्यतायवस्थापिका-
लङ्घतिः । तस्या लक्षणं ।

“प्रकृतं यन्निविध्यान्वत्साध्यते सा त्वपहृतिः” ।
उदाहरणं ।

“अवाप्तः प्रागल्भ्यं परिगतवचः श्लेषतमये ।
कलङ्को नैवायं विलसति शशाङ्कस्य वपुषि ॥
अमुष्येयं मन्ये विगलदमृतस्यन्दिशिशिरे ।
रतिश्रान्ता श्रेते रजनिरमणी गाढसुरसि” ॥

इति काव्यप्रकाशः ॥
(“प्रकृतं प्रतिविध्यान्यस्यापानं स्यादपहृतिः ।
गोपनीयं कमप्यर्थं द्योतयित्वा कथञ्चन ॥
यदि श्लेषान्यथा वाऽन्यथयेत् साध्यपहृतिः” ।
इति साहित्यदर्पणे ।)

अपानाद्यः, पुं, (अपानाद्यः अलुकसमासः ।) समुद्रः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

अपानिधिः, पुं, (निधीयतेऽत्र, नि + धा + अधि-
करणे किं, अपानं निधिः आधारः ।) समुद्रः ।
वारांनिधिः इति दर्शनात् ॥

अपानपतिः, पुं, (अपानं पतिः, अलुकसमासः ।) समुद्रः ।
इत्यमरः ॥ वरुणः । अप्यतिरिवमरेणोक्तत्वात् ॥

अपानपित्तं, स्त्री, (अपानं पित्तमिव तदुत्पन्नत्वात् तस्य
पित्तत्वं, अलुकसमासः ।) अधिः । इति शब्द-
रत्नावली । चित्रकवृक्षः । बहिसंज्ञक इत्यमरे-
णोक्तत्वात् ॥

अपा

अपाक्, [च्] चि, (अप + अच् + क्तिन्, नलोपः ।)
दक्षिणदिग्भववस्तु । तत्पर्यायः । अपाचीर्णं र ।
इति हेमचन्द्रः ॥

अपाकः, पुं, (पच + भावे घञ्, ततो नञ्समासः ।)
पाकाभावः । अजीर्णता । यथा,—
“अङ्गमर्होऽप्यचिन्तुष्या आलस्यं गौरवं च्वरः ।
अपाकः शून्यताङ्गानाममवातस्य लक्षणम्” ॥

इति माधवकरः ॥ पाकाभावविशिष्टे त्रि । यथा,—
“गात्रप्रदेशे क्वचिदेव दोषाः
संभूर्च्छिता मांसमष्टकं प्रदूष्य ।
वृत्तं स्थिरं मन्दवर्णं महान्त-
मनल्पमूलं चिरवृद्धापकं” ॥

इति माधवकरः ॥

अपाकशकं, स्त्री, (न पचते, पच् + घञ्, नञ्-
समासः, अपाकः शको यस्य तत् ।) आर्द्रकं ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

अपाङ्गः, पुं, (अपाञ्चति वक्रं गच्छति चक्षुर्वत्र, अप
+ अच् + अधिकरणे घञ् ।) नेत्रयोरन्तः । चक्षुः-
कोणः ।

(“बलापाङ्गां दृष्टिं स्पृशसि बद्धशो वेपथुमती” ।
इति शाकुन्तले । “कुवलयदृष्टां लोकोलोचैरपाङ्गैः” ।
इति श्रान्तिशतके ।) तिलकः । इत्यमरः ॥ अङ्ग-
हीने त्रि । इति मेदिनी ॥

अपाङ्गकः, पुं, (अपङ्कयमङ्गं यस्य समासान्तः कः ।)
अपामार्गवृक्षः । इति शब्दरत्नावली । अपां
इति भाषा । अङ्गहीने त्रि ॥

अपाङ्गदर्शनं, स्त्री, (अपाङ्गेन नेत्रप्रान्तेन दर्शनं
दृतीयातत्पर्ययः ।) कटाक्षः । इति हेमचन्द्रः ॥

अपाची, स्त्री, (अप + अच् + क्तिन्, स्त्रियां ङीप् ।)
दक्षिणदिक् । इति हलायुधः ॥

अपाचीर्णं, त्रि, (अपाचां दक्षिणस्यां दिशि भवं,
अपाच् खः तस्य ईर्णं ।) अपागर्थं । दक्षिणदिग्-
भववस्तु । विपर्ययः । विपरीतं । इति विश्व-
मेदिनी ॥

अपाच्यं, त्रि, दक्षिणदिग्भववस्तु । अपाची दक्षिण-
दिक् ततो भवार्थं व्याप्रत्ययः । पचनयोग्यं । पच-
धातोः कर्मेणि व्यधि पाच्यं पञ्चान्नञ्समासः ॥

अपाटवं, स्त्री, (पटोर्भावः पटु + भावे अच्, नास्ति
पाटवं पटुता यत्र तत् ।) रोगः । इति हेमचन्द्रः ॥
अपटुता । जड़ता । पटोर्भावः पाटवं ततो नञ्-
समासः ॥

अपात्रं, स्त्री, (कुम्भितं पात्रं अप्राशस्त्ये नञ्समासः ।)
कुपात्रं । असत्पात्रं । यथा । “अपात्रे पातयेद्दत्तं
सुवर्णं नरकार्णवे” । इति मलमसतत्त्वं । (योग्य-
ताहीर्णं । निन्दितं । विद्यातपोहीर्णं । दानादि-
योग्यताहीर्णं ।

“विद्येव कन्यका मोहादपात्रे प्रतिपादिता ।
यश्चैव न न धर्माय जयेतानुशयाय तु” ॥
इति कथासरित्सागरे ।)

अपात्रीकरणं, स्त्री, (अपपात्रं अपात्रं कुम्भित्पात्रं
क्रियतेऽनेन, अपात्र + चि + क्त + करणे ल्यट् ।)
नवविधयापमध्ये पापविशेषः । तच्चतुर्विधं ।

अपहारः, पुं, (अप + ह + भावे घञ् ।) अपहयः ।
हानिः । इत्यमरः ॥ अपहरणं । चौर्यं । संगोपनं ।